

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע | יו"ל ע"י מכון "מעדני אשר" - בית שמש

סוכות תשפ"ב | גליון תתס"ח (שנה י"ט)

כשיורד גשם בחול המועד סוכות

האם יכול לשבת עם מטריה בסוכה ולברך לישב בסוכה?

יש לחקור כשיורד גשם בחול המועד סוכות האם כיושב בסוכה עם מטריה מקיים מצות סוכה ויכול לברך לישב בסוכה או דילמא אף כשיושב בסוכה עם המטריה אינו מקיים מצות סוכה.

הנה דעת הגרי"ש אלישיב זצ"ל מובא בספר אשרי האיש חלק ג' פרק כ"ה אות י"ט שאינה נחשבת כשייבה בסוכה, מפני שהמטריה נחשבת כאהל, אף עלי פי שאינה קבועה ומחזיקים אותה ביד.

אבל דעת הגאון רבי שלמה זלמן אוירבעך זצ"ל מובא בספר הסוכה בסופו פסקים והערות מהגאון רבי שלמה זלמן אוירבעך זצ"ל ע"מ תמ"ט אות ט' שאין זה נחשב אהל החוצץ, אע"פ שגבוהה עשרה טפחים אלא נחשב כאילו יושב בסוכה תחת הסכך.

וכן מבורר בפתחא זוטא סימן תרכ"ז א' שאף לפי שיטת שו"ת נודע ביהודה אור"ח מהדורא תנינא שאסור לפתוח מטריה בשבת משום איסור עשיית אהל, מ"מ לענין סוכה אין היא נחשבת כאהל, מפני שרק אהל חשוב מבטל את הסכך של הסוכה, ומטריה אינה כאהל חשוב לכן עדיף לשבת עם מטריה מאשר לצאת מהסוכה, אבל לא יברך לישב בסוכה על זה כיון שאין הכרע ברור בדברי הפוסקים לזה.

וכן מספרים על הגרי"ז מבריסק זצ"ל שכשהיה יורד גשם היה יושב בסוכה עם מטריה

ובשו"ת תשובות והנהגות כרך ה' סימן קצ"ט ס"ק ו' נמי נסתפק ביושב בסוכה כשיורד גשמים ואוחז מטריה מעל ראשו, האם מקיים מצות סוכה.

ומסיק: נראה דלא מבעיא אם הפטור בירדו גשמים הוא משום שאין שם סוכה עלה מפני שאינו ראוי אפי' לדירת עראי, בודאי דאפי' כשיושב תחת מטריה אינו מקיים מצות סוכה שהרי אין כאן סוכה כלל, אלא אפי' אם נימא דהפטור הוא בגבאר שהוא מצטער, מ"מ נראה דאף דהמטריה שאוחז בידו אינו אהל לחצוץ לסכך מ"מ אין זה תשובו כעין תדורו, מתוך שיעור הכנה לסוכות ביהמ"ד צאנו בית שמש.

מאי חנוכה דתנו רבנן
 הודעה משמחת
 לקראת ימי החנוכה הבעל"ט
 יצא לאור א"יה
 הספר הארבע עשר
 מסדרת הספרים מעדני אשר
 מעדני אשר חג החנוכה מהדורת ראב"ן
 מי שרוצה ליטול חלק בהוצאת הספר שיפנה למערכת

כשנוטלים את הד' מינים מה צריך לקחת תחילה האתרוג או הלולב?

יש לחקור כשאדם בא לקיים מצות ד' מינים איזה מהמינים צריך לקחת תחילה האם האתרוג או הלולב.

הנה התוס' סוכה ל"ט ע"מ א' מקשים איך יש מציאות לברך על הארבע מינים עובר לעשייתו, הרי מיד שהגבויח יצא כדאמרינן בגמ' סוכה מ"ב ובאחד מהתירושים תרצו ושמא משיתחיל ליטול לולב קודם שיטול האתרוג מברך והיינו עובר לעשייתו שמעכבם זה את זה, חזינן להדיא מדבריהם כשבאים לקיים מצות נטילת ארבעת המינים נוטלים קודם הלולב ואח"כ האתרוג, כן מדייק החתם סופר על הש"ס מדברי התוס'.

וכן משמע ברמב"ם הלכות לולב פרק ז' הלכה ו' שכתב כשהוא נוטלם לצאת בהן מברך תחלה על נטילת לולב, ואחר כך נוטל האגודה הזאת בימינו ואתרוג בשמאלו, משמע להדיא דנוטל תחילה הלולב. וכן כתב הרא"ש סוכה פרק ג' סימן י"ד מסתבר שמגביה הלולב תחלה שמזכירים אותו בברכה.

וכן כתב הטור אורח חיים הלכות לולב סימן תרנ"א וכשיטול הלולב בידו קודם שיטול האתרוג יברך על נטילת לולב ושהחיינו כדי שיברך קודם לעשייתו שאילו יטול ארבעתן קודם שיברך נמצא שכבר יצא קודם לעשייתו, וכן כתב הח"י אדם כלל קמ"ח ס"ק י', וכן הביא השו"י חמד מערכת ארבע המינים סימן נ' ס"ק י"ב, וכן כתב הכף החיים ס"ק נ"ט שכן מנהג העולם, ובהלכות שלמה פרק י"א מצות נטילת לולב בארחות הלכה ס"ק 75 כתב שכן נהג הגר"ש"א וכסיים סילק את האתרוג תחילה.

אבל במגן אברהם סימן תרנ"א ס"ק ח', וכן בשל"ה, וכן בר"י אבן שעייב, וכן פוסק בבאר היטב סימן תרנ"א ס"ק ח', וכן באליה רבה שם ס"ק ז', וכן בסידור היעב"ץ, וכן בבעלזא נוהגים כן חולק על זה: דכתב דיטול תחלה האתרוג וכשמסלק יסלק הלולב תחלה דומיא דתפלין.

ומסיק לפי זה חידוש: ולכן לא יתנו לחבירו בידו אלא יניחנו ויתן לחבירו האתרוג.

ובמחצית השקל שם הסביר את דבריו: דבתפלין כתיב ואתנתן לו ח' וקשרתם לאות על ירך והיו לטוטפות בין עיניך, ודרשינן בגמ' מנחת ל"ז א' מדכתב וקשרתם לאות על ירך תחלה, לכן צריך להניח תחלה של יד, ומדכתב והיו לטוטפות בין עיניך, דרשינן שם כל זמן שהן בין עיניך יהיו שתיים. לכן כשחולצין, צריך לחלוץ של ראש תחלה, כמו שכתוב בש"ע סימן כ"ה סעיף ה' וסימן כ"ח סעיף ב' ולכן גם כאן, כיון שהוזכר בקרא אמור כ"ג מ' אתרוג תחלה, יש ליטול האתרוג תחלה כמו בתפלין של יד, ואחר זה אמרינן מסברא, כמו בתפלין שמיניח של יד תחלה וכשחולצין חולץ של יד לבסוף, הוא הדין בלולב כיון שנוטל האתרוג תחלה, כשמסירן יסיר של אתרוג לבסוף, אף על גב דבלולב ליכא קרא לזה כמו בתפלין.

ולכן לא יתנו לחבירו בידו: לפי שהוא צריך להניח מידו תחלה הלולב, וחברו צריך ליטול תחלה האתרוג, לכן יניח הראשון הלולב ויניחנו על גבי כלי או על גבי קרקע, ואחר כך יניח שם גם האתרוג, ואחר כך יקח חברו מאותו מקום האתרוג, ואחר כך הלולב.

ובאשל אברהם בוטשאטט כתב דיש עצה שהחזן נותן לשמש, והקהל יקח מהשמש.

ובדגול מרובה לבעל הנודע ביהודה אורח חיים סימן תרנ"א סעיף ג' תמה על המגן אברהם איך חולק על כל הני הראשונים המובא לעיל שסוברים שצריך ליטול קודם הלולב.

גליון זה נודב ע"י ידידינו
 הרה"ג נפתלי רייך שליט"א ליקווד
 מח"ס אמרי חיים ושפר
 לעילוי נשמת אביו
 ידידינו הרב החסיד אפרים שמאי
 בן הרב החסיד יחזקאל רייך ז"ל
 מוקניג חשובי חסידי בעלזא
 נלב"ע כ' תשרי שנת תשע"ט
 ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב ע"י ידידינו הנגיד הנכבד
 העומד לימין המערכת בכל עת בעצה ובמעש
 הרה"ג מנחם מנדל רייך שליט"א
 קרית בעש"ט פתח תקוה
 בעל מהדורת רייך מעדני אשר עניני בר מצוה
 לזיכוי רבבות לרגל חג הסוכות
 יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות ירוה נחת
 מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

האם מותר לעשות צרכיו בסוכה כשיושן בסוכה למטה

קשה לו לעלות באמצע הלילה?

יש לחקור אדם שיושן בסוכה למטה האם מותר לעשות צרכיו בסוכה באמצע הלילה כיון שקשה לו לעלות באמצע הלילה או דילמא אסור.

הנה בלקט יושר עמוד 144 תלמיד התרומת הדשן כותב וזכורני שהיה עביט של מי רגלים עומד חוץ לסוכה, וכשהיה צריך לקטנים הביאו לו הספל, ואח"כ נוטלו ממנו והעמידו חוץ לסוכה.

וכן בשו"ת מנחת אלעזר ח"ד סימן ע"ג כתב דמותר לישון בסוכה ולהשתין בתוך העביט, ותשבו כעין תדורו, דהא בתפילין מותר להשתין בבית הכסא עראי, אפילו כשהם עליו כל שכן בסוכה, וסיים וכן ידעתי מצדיקים וגדולי עולם זי"ע, שישנו בסוכה גם אם הצטרכו לפעמים להשתין בלילה בעביט שם.

אבל בחיי אדם כתב חלק ב-ג כלל קמ"ז סעיף ב' ומובא להלכה במשנה ברורה סימן תרל"ט סק"ט דאסור להשתין בסוכה אפילו בכלי, אף על פי שעושה כן בביתו.

וכן כתב בשו"ת תשורת שי מהדור"ת סימן קכ"ב דאסור להשתין בסוכה משום כמה טעמים:

א. לפי מה שכתב בתבואת שור סימן י"ג סק"ב דמדאורייתא אסור להשתין בבית המדרש, משום דכתיב והיה מחניך קדוש, לפי זה אסור גם להשתין בסוכה דאמרינן בגמ' סוכה ט' ע"א כשם שחל שם שמים על החגיגה כך חל שם שמים על הסוכה.

ב. הא אמרינן בגמ' סוכה י"א ע"ב דלרבי אליעזר סוכות הוא זכר לענני הכבוד, והתם הרי כתוב 'ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ', והיינו מחוץ לענן.

ובשו"ת לבושי מרדכי ליקוטי תשובות סימן כ' כתב דמיסתבר דאסור להשתין בסוכה: מהא דאיתא בגמ' ר"ה ל"ג ע"א דאסור ליתן לתוך שופר מי רגלים לצחצחו מפני הכבוד, וא"כ כש"כ להטיל מי רגלים, ובעושה סוכה כל שנה יש תקנה כמו שכתב המחבר סימן תרל"ח ס"א כתירוץ רבינו תם בתוס' סוכה דף ט' ע"ד מנין דיתר מהכשר סוכה אינו בכלל איסור הנ"ל, והיינו אם עשה מקודם רק הכשר בב' דפנות וטפח כהלכה ואח"כ הוסיף דופן ד' עיין שם.

יש להקשות: מאי שנא מתפילין דקימ"ל סימן מ"ג ס"ק א' דמותר להשתין בתפילין, כך מקשה בשו"ת לחם שלמה אור"ח סימן ק"ב.

ומתוך: דלא דמי לתפילין, דבאמת הטלת המים לא הוי בזיון לתפילין, ורק בסוכה הוי בזיון משום דכל חלל הסוכה ואויר שלה הוא חפץ מצוה, והוא עושה זה בתוך החפץ מקרי בזיון, דהוי כמשתין על גוף התפילין, כך תירץ בשו"ת לחם שלמה אור"ח סימן ק"ב.

ומקשה: מהא דאיתא בגמ' ירושלמי פ"ו ה"ב דמחילות שתחת ההיכל הוי חול, וראיה דהיה שם בית כסא של כבוד, ופרץ וכי צואה טומאה, והלא אינה אלא נקיות, וא"כ משמע דאפילו אי הוה המחילות קודש, ועומד בתוך קודש, מותר לעשות תשמיש של גנאי, וכ"ש בסוכה דלא הוי קדושה רק מצוה.

ובלבושי מרדכי הקשה על ראייתו מהירושלמי דלכאורה לא הוה כגמרא דילן, דתנן מגילה כ"ז ע"ב דאין מוכרין בית כנסת לעשות בהם ארבעה דברים ואחד מהדברים הוא לעשות בית המים, ופירש"י בפירוש שני בית מי רגלים, וכן נפסק בשו"ע סימן קנ"ג ס"ט דאסור למכור בית כנסת לעשותו בית הכסא, ותירץ דיתכן דביזוי מצוה הוא דרבנן, ובבית המקדש לא גזרו דאין שבות במקדש.

האם מי שאוכל בסוכות אצל אחרים אינו מזמין את האשפזין

דאין אורח מכניס אורח?

הנה איתא בשל"ה מסכת סוכה פרק גר מצוה ס"ק ח' כשהוא נכנס לסוכה, אזי יזמין בפיו לצדיקים עליונים הנזכרים בסמוך, כי זה תפארתם, כאשר הם באים בציוור רוחניית לסבב אותו מכל צד, שכן היה נוהג רב המנונא סבא, כמו שכתב בזוהר ח"ג דף ק"ג ע"ב בפרשת אמור עמוד קצ"ח וזה לשונו כד הוה עייל לסוכה הוי חדי וקאים על פתחא דסוכה מלגאו ואמר, נזמין לאושפזין, מסדר פתורא, וקאים על רגלוהי, ומברך ואמר 'בסכות תשבו שבעת ימים' תיבו אושפזין עילאין תיבו, תיבו אושפזי מהימנותא תיבו.

וכן ביסוד ושורש העבודה ע"מ רנ"ב כתב מבואר בספרים מלשון המאמר בזוהר הקדוש שאם האדם לא יזמין אושפזין קדישין בפיו אף אם הוא צדיק גמור רינם באים בסוכתו כלל, שצריך להזמין אותם דווקא ולקרוא אותם כל אחד בשמו.

יש לחקור האם מי שאוכל בסוכות אצל אחרים האם אינו יכול להזמין את האשפזין דאין אורח מכניס אורח או דילמא יכול להזמין אף כשוכל אצל אחרים דמימלא אין באים וכן אין אוכלים כלום.

הנה תלמידו של מרן בעל היטב לב זצוק"ל הגה"צ רבי יעקב יוסף גינו ז"ל היה נוהג ביום א' דחול המועד סוכות יום האושפזין דיליה לילך לבקר בהיכל קדשו של מרן בעל היטב לב, ופעם אחת שאל את הייטב לב אם יאמר הנוסחא להזמין האושפזין לסעודה, כי ידוע מדברי הזוהר הקדוש שכל מי שמזמין האושפזין ואינו נותן את חלקו לעניים אז הם מקללים ח"ו לאיש הזה, ומכיון שהוא מאוכלי שלחן חמיו אף שחמיו מזמין אורחים על שלחנו מכל מקום הוא בעצמו אינו נותן להעניים מאומה אם כן איך ינהג באמירת האושפזין, והשיב לו מרן היטב לב שבודאי פטור מלומר האשפזין כי אורח מכניס אורח.

באותו מעמד היה שם גם בנו בעל הקדושת יו"ט ושאל אבא מה אני לא יכול לומר אזמן אישפזין כשאני בא אליך ולא ענה לו היטב לב מיד וקם מכסאו והלך הולך ושוב בסוכה לערך שעה ואח"כ אמר לו אתה תלמיד חכם אתה יכול לומר כי הם באים גם עליך, מתוך ספר הרי בשמים בהקדמת בנו, ומובא בספר ילקוט שפע טוב ע"מ פ"ב.

האם במצות ושמחת בחגיך צריך להיות שמחה תמה כמו במצות ארבע מינים?

הנה כתב במשך חכמה פרשת ראה שכמו שבליקחת ד' מינים דורשים חז"ל סוכה מ"א ע"מ ב' ולקחתם לקיחה תמה, אותו דבר במצות שמחה בחג שכתוב ושמחתם בפרשת ראה צריך שיהא שמחה תמה בלי שום צער.

מעדני אשר: נראה לומר דשמחה תמה רק ע"י תורה כי התורה כולל את כל הטובות שבעולם כמו שכתוב ושמחת בכל הטוב אין טוב אלא תורה, וכמו שהאריך האור החיים הקדוש פרשת כי תבא, וכן על דרך הפסוק תורת ה' תמימה משיבת נפש, תמימות שלימות ששייב את הנפש זה רק ע"י תורה.

עוד נקודה חשובה מדוע צריך להרבות בתורה במועד: משום דבכל בית יהודי משקיעים הרבה כוחות שיהא יו"ט הכי שמח לכל המשפחה כל אחד עם מה שמשמח אותו כמבואר בגמ' פסחים ק"ט ע"מ א' ובל נשכח שאצל הקב"ה גם יו"ט ובשנים כתקונם היה עליה לרגל וכל הקרבת הקרבנות, ועכשיו בזמן חורבן הבית אפשר לשמח אותו רק בתורה, כמו שמבואר בגמ' ברכות ח' ע"מ א' מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה, והקב"ה מבטיח לכל יהודי אם אתה משמח את שלי אתה תגרום לי לשמחת יו"ט אני משמח את שלך.

ישמח לב מבקשי ה'
אפשר להשיג את הספר החדש שיגרום לכם לקיים בהידור רב מצות ושמחת בחגיך

"מעדני אשר חג הסוכות" מהדורת הגר
מאות חקירות מענינות ומאתגרות בכל עניני חג הסוכות והנלווה אליו

"אכילה ושתיה בסוכה" דפנות וסכך הסוכה
"מצטער פטור מהסוכה" ארבעת המינים
"שמחת בית השואבה" ושמחת בחגיך
"עליה לרגל" הקהל

אפשר להשיג במכון וכן בכל החניות הספרים המובחרות ברחבי תבל

יש לחקור מי שיש לו מקום בסוכה או לבנו הקטן שהגיע לחינוך או לבנו הגדול גדול למי יש לו חוב לתת את המקום האם לבנו הקטן שהגיע לחינוך כיון שמוטל עליו מדרבנן לחנכו או לבנו הגדול דעליו החיוב מהתורה ועל הקטן החיוב רק מדרבנן.

הנה בספר חוט שני פרק י"ב להגאון רבי ניסים קרליץ זצ"ל הסתפק בשאלה הנ"ל.

ופסק: שיתן לבנו הגדול שחייב מדאורייתא לישן בסוכה ולא לבנו הקטן שחייב לחנכו רק מדרבנן, הדנה איתא בגמ' שבועות ל"ט ע"מ א' שכל ישראל ערבים זה לזה, ואיתא במשנה ברורה בשער הצינן סימן תרנ"ה ס"ק ה' דאנו מצווים מטעם ערבות לראות שגם חבירו בן ישראל יעשה מצות התורה, ואם יחסר לו הרי הוא כאילו חסר לי ומטעם זה אנו יכולים להוציא אחד לחבירו בקידוש וכדומה, וא"כ אף דהאב כבר אינו מצווה לחנך את בנו הגדול, מ"מ הרי ערב לו שיקיים את חובתו ככל איש ישראל ומוטל על האב לדאוג במידת האפשר לראות שגם יקיים המצוה, וכיון דע"י קיום הערבות יתקיים המצוה דאורייתא של הגדול, וע"י קיום החינוך יתקיים דין דרבנן מיסתבר להעדיף את הקיום דאורייתא מאשר הדרבנן.

וכן בשו"ת שבט הקהתי חלק ה' סימן ק"ח דן בשאלה הנ"ל ולא רק בשתי בניו אלא גם נפק"מ באדם שיש לו רק מקום אחד מיותר בסוכה או לבנו שהגיע לחינוך שחייב לשבת בסוכה מדרבנן מדין חינוך או לאורח גדול שהגיע שחייב לשבת בסוכה מהתורה את מי צריך להעדיף.

ומסיק: שחייב להעדיף את הגדול ולתת לו את המקום לשבת בסוכה, משום דיש חוב ערבות לכל אחד לדאוג שהשני יוכל לקיים מצוות, ואע"פ שבחוב חינוך חייב לבזוז ממון כמו שמבואר כמה מקומות ובחוב ערבות אין חוב, מ"מ לגבי שאלה הנ"ל האדם גדול קודם דיש לו חוב ערבות ע"י"ש שהאריך בראיות נפלאות.

אבל בספר הקטן והלכותיו פרק כ"ט ס"ק ח' מביא בשם הגר"ש אלישיב זצ"ל שצריך להעדיף את בנו משום דזהו המצוה שהוא על האב עצמו אף דהויא רק דרבנן, וכן פסק הגר"ח קנייבסקי שליט"א.

האם יש איסור לתלות אתרוגים של שמיטה לנוי סוכה

דמפסידן לשבעת ימים?

יש לחקור האם יש איסור לתלות אתרוגים של שמיטה לנוי סוכה דמפסידן לשבעת ימים כיון דקי"מל דנוי סוכה אסורין בהנאה, והרי פירות שביעית אסור להפסידן דרשינן לאכלה ולא להפסד או דילמא כיון דהויא לזמן מועט זה לא נחשב להפסד ומותר לתלותן.

הנה בשו"ת שבט הלוי חלק ז' סימן ב"ז נשאל האם מותר לתלות אתרוג של שביעית לנוי סוכה כיון שמפסידן לשבעת ימים.

ומסיק: דנראה פשוט דאין חשש כלל, אם דעתו לאכלו אחרי סוכות, דפשיטא דמה שמעכב אכילתו ע"י שהוקצה למצוה שבעה ימים, דאין בזה ביטול גדר של לאכלה מפירות שביעית לא מבעיא לדעת הרוב שסבירא ליה שאין מצוה ממש באכילת פירות שביעית, אלא שיש רק דינים והלכות האין לנהוג בקדושתם דלאכלה ולא להפסד, אלא גם הסוברים בדעת הרמב"ן דאיכא מצוה בקום ועשה מכל מקום כיון דסוף סוף מתאכיל, גם אם לא יהיה אפשרי לאכול כמה ימים אין בזה חסרון.

וכן בשו"ת להורות נתן ח"ג סימן ל"ט כתב שמותר לתלות אתרוג של שביעית לנוי סוכה, אע"פ שהוקצה למצוותו ונאסר לזמן.

ומביא ראייה לזה: ממשנה סוכה ל"ט א' דלוקחים אתרוג של שביעית למצוה אף שנאסר באכילה דהוקצה למצוותו.

ובספר מועדים לשמחה ח"א עמוד שע"ד כתב שיש להקל בזה מג' טעמים:

א) כיון שיש לו שמחה והנאה בזה שיושב בסוכה מעוטרת, והוי צרכי.

ב) הוי רק גרם הפסד שמותר.

ג) אפילו אם תמצא לומר שהפרי יתקלקל הרי זה רק ספק, ולא הוי ודאי הפסד, דאפשר שהפרי לא יתקלקל, וכן כתב בארחות רבנו הקהלות יעקב ח"ב עמוד של"א בשם הגר"י קנייבסקי זצ"ל.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן
משיב כהלכה שינון וידעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משרוע ומשנה ברורה

א) חידה. מה הדין מה הדין באדם שישב חציו בסוכה אחת, וחציו בסוכה צמודה ללא הפסק כלל, האם יוצא ידי חובה? ומה הדין ביושב בסוכה אחת ושולחנו בסוכה שניה האם יוצא ידי חובה?

ב) חידה. איזה סוג של מצטער אינו פוטר מהסוכה, ומדוע?

ג) צ"ע. רוצה ללמוד בסוכה ביום שמיני עצרת האם יש בזה שאלה של בל תוסיף, או רק באכילה ושינה?

ד) צ"ע. בשו"ת מנחת שלמה חלק א סימן ה, כתב הסתפקתי במי שעבר ועשה סוכה בשבת וי"ט דאפשר שמותר לאכל בתוכה כיון שזה רק משנה את הדין של המקום שבתוך חלל הסוכה אבל אינו נהנה ממש מהסוכה, ברם כיון דמלתא חדתא היא חפשי בספרים וכו' אך צ"ע בסי' ש"ג ס"ח בלחי שעשאו מעצי אשרה דכשר ומבואר בגמ' שמותר גם לכתחלה, ולכאורה קשה דהא חשיב הנאה מה דשרי לטלטל, ועיי"ש. ואינו מובן הרי בסוכה המצוה היא שישב שם וא"כ נהנה מהבית שעשה בשבת ומה מרן הגרש"ז דן בזה?

ה) חידה. האם יש נ"מ לדינא מתי חל יוה"כ אם ביום רביעי או ביום חמישי לגבי זמן בניית הסוכה?

ו) צ"ע. במשנה מובא ששפכת קיתון גשם על פנינו בסוכה משול לעבד ורב וכו' ששפך קיתון על פניו. מדוע משל זה, המראה על אי חביבות ישראל בזמנים מסוימים לפני קונם, לא מופיע גם כשהמשמש קופחת וצריכים לצאת מהסוכה מדין מצטער, כמובא בעבודה זרה דף ג' לגבי הגויים. ומעניין שאצל ישראל מופיע שה' מוציאם מהסוכה ע"י גשם ואילו אצל אומות העולם מוציאם הקב"ה ע"י חמה בדווקא.

ז) צ"ע. מדוע מי שנרדם בביתו מחוץ לסוכה, מחוייב גם באמצע הלילה ללכת לסוכה ול"א שדומה למי שיצא מהסוכה שירדו גשמים שלא מחייבים אותו לעלות לסוכה בלילה, הרי סו"ס מה אכפ"ל הא מכיון שנרדם עכשיו אחרי שכבר ישן חוץ לסוכה אין זה תשבו כעין תדורו להטריחו לעלות לסוכה באמצע הלילה, ומדוע אנו אומרים שחייב לעלות.

ח) יל"ע. מי שבנה סוכה במקום גזול (שטח ציבורי), ואח"כ קיבל רשות האם זה תעשה ולא מן העשוי?

ט) חידה: איך יתכן שיברך י"ד ברכות על נטילת ארבע מינים?

י) חידה: באיזה סוכה מותר לישב בה אבל לא לברך?

כללי השתתפות

- 1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
- 2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, יהיה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
- 3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
- 4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
- 5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות יהיה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעזה"י לספר שיצא לאור בעתיד ב"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות על עלון זה ניתן לשלוח עד ר"ח חשוון תשפ"ב

